

ПРОТОКОЛ

№ 40

гр. Варна, 08.02.2024 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ, в публично заседание на осми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Павлина Г. Д.а

Членове: Ангелина Й. Лазарова
Георги Н. Грънчев

при участието на секретаря Петранка Ал. Паскалева
и прокурора Р. М. Г.

Сложи за разглеждане докладваното от Павлина Г. Д.а Наказателно дело за възобновяване № 20243000600001 по описа за 2024 година.

На именното повикване в 14:15 часа се явиха:

Осъденото лице **Д. Б. Д.**, редовно призован, явява се лично и с **адв.Р. Д. Н.** от **АК – СИЛИСТРА**, редовно упълномощен от преди.

За апелативна прокуратура се явява прокурор Г.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото. Нямам искания за отводи.

АДВ.Н.: Да се даде ход на делото. Нямам искания за отводи.

О.Л.Д.: Да се гледа делото.

СЪДЪТ намира, че няма процесуални пречки по хода на делото, поР. което и

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО И ГО ДОКЛАДВА

ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО:

АДВ. Н.: Уважаеми Апелативни съдии, поддържам молбата. Аз съм бил достатъчно пространен в молбата си и няма да бъда много обстоятелствен. Искал съм от правна и техническа гледна точка да се произнесете в съдебно заседание или в един по-късен момент и да оправдаете

подзащитния ми по смисъла на чл.425, ал.1, т.2 като мотивите ни за това са, че както и одеve споменах аз очаквах някаква предвидимост. Значи една въззивна и една касационна инстанция приемат за безспорно установено, че обществен път за обществено ползване няма. Как тогава е запълнена тази диспозиция по смисъла на чл.343, т.е. за престъпление против транспорта. Аз мисля, че и по давам вяра на изводите, които са с голяма доза категоричност, и които са залегнали в решението на касационната инстанция веднъж, и веднъж при оправдателната присъда на ШОС. Тези изводи са категорични, че там път няма. Нещо повече, направи се справка в АПИ дали въобще по време на ПТП-то е имало някакъв път и както се установи там е имало една нива. А другия въпрос, който засягам в молбата си е изопачаване на фактическата обстановка. Никъде няма запис, нито в обвинителния акт, нито на ДП, че пострадалият е чертаел тази линия в момента, когато той е преминавал. Има и снимков материал, от който се вижда, че отпред имаме дълга линия, и от зад имаме дълга линия. Тя вече е била начертана и това е безспорно установено. Тази линия вече е била факт, и той няма право според техните инструкции да седи между укладатора и между товарния автомобил. Това също е безспорно установено. Това е ново фактическо положение единствено възприето от една въззивна инстанция, която последно се произнесе. А така му се нарушава и правото на защита. Ново фактическо положение, което е изопачено. Такива данни няма по делото. Това са ми мотивите най-общо. В тази връзка моля да се уважи искането за възобновяване на делото.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми Апелативни съдии, аз също считам направеното искане за допустимо и частично основателно, поне в доводите за нарушение на материалния закон, които споделям. Считам, че подс.Д. действително неправилно е бил осъден за престъпление по чл.343 б, ал.1, а е следвало да бъде осъден за такова по чл.133 от НК.

Считам, че фактическата обстановка е установена в цялост от събраните писмени и гласни доказателства. Тя е идентична с описаното в обвинителния акт - това, което е установено в съдебната инстанция, като единственото е в неправилния правен извод. В случая ние не говорим за професионална непредпазливост по чл.134, което е било коментирано и в решението на ВКС, а става на въпрос за един безспорен факт за настъпило ПТП между управлявания от подс.Д. товарен автомобил и служител към фирмата

извършваща строителство на пътния участък, в резултат на което е причинена тежка телесна повреда на този пострадал. Механизмът на извършеното също е ясен – при даване на заден ход на машината, както и нарушенията на ЗДвП, а именно това, което е възведено и в обвинението като непредпазливост като форма на вина е, че подсъдимият преди да извърши тази маневра не се е убедил, че няма препятствие зад него и, че ще бъде извършена безопасно, тъй като съгласно САТЕ е имало точка над която не би могъл да види дали е имало някой зад него и той не е подсигурил човек, както изискват разпоредбите на ЗДвП. Ние не спорим, че въпросния пътен участък не представлява път за обществено ползване, а към него момент е представлявал строителен обект, невъведен все още в експлоатация. Тези доводи са споделени от касационната инстанция и действително казуса е интересен както от процесуална, така и от материално правна гледна точка, но закона позволява при разглеждане на искането за възобновяване и приемайки, че е налице такова нарушение Апелативната инстанция да отмени присъдата и възобнови производството, и считам, че в интерес на осъдения и като по-леко престъпление – 133 няма пречка Апелативната инстанция да го признае за виновен по това престъпление, като наказанието остане същото поР. забраната за влошаване а и наказанието като размер е по-ниско по чл.133, ал.1 от НК, като се отмени лишаването от право да управлява МПС, защото такова не е предвидено като санкция в посочената разпоредба. В този смисъл моля за Вашия съдебен акт.

АДВ.Н.: /реплика/ Такова обвинение никога не е повдигано на подзащитния ми и така или иначе биха му се нарушили правата. Но искам да споделя нещо друго. Няма как това да стане както представителя на Апелативна прокуратура иска от Вас. Няма как да стане защото тук нямаме дори и съпричиняване в този случай. И още повече, че то е и по съвсем друга глава, съвсем друг обект защитава, това което иска представителя на Апелативна прокуратура, и ми се струва, че по правно технически е малко несъстоятелно.

О.Л.Д.: Моля да се отмени присъдата на ОС-Шумен и да бъде признат за невиновен.

СЪДЪТ обяви, че ще се произнесе със съдебен акт в законния срок, за

изготвянето на който страните ще бъдат уведомени писмено.

ПРОТОКОЛЪТ изготвен в съдебно заседание, което приключи в 14.20 часа.

Председател: _____

Секретар: _____